P R O G R A M E L E C T O R A L

Avocat dr. Iosif Friedmann-Nicolescu

Candidat la demnitatea de membru al Consiliului Baroului București
și
Candidat la demnitatea de
Delegat al Adunării Generale a Baroului București
la
Congresul Uniunii Naționale a Barourilor din România 2019

DEVIZA:

"Un Avocat pentru Avocați"
și
"Avocatura este etica societății".

Prezint câteva coordonate pe care le voi urma, alături de celelalte obligații legale și statutare care reglementează profesia de Avocat.

Se impune a se menționa un asepect de esență rezultând din reglementările profesiei, instituțional Consilierii Consiliului unui Barou, Decanul și Prodecanii nu pot acționa decât împreună și numai în folosul profesiei de Avocat.

Crezul meu a fost și este în sensul că Baroul trebuie să promoveze principiile și valorile deontologice ale profesiei de Avocat în relațiile intercolegiale și în apărarea profesiei în societate, în cadrul relațiilor instituționale cu toate instituțiile statului din domeniile de interes pentru profesia de Avocat.

Voi milita pentru reconsiderarea locului și rolului Avocatului în societatea românească contemporană, societate care este măcinată de contradicții induse artificial pentru distrugerea încrederii în instituțiile fundamentale ale Statului.

Un factor important care trebuie analizat, este acela al lărgirii sferei de competențe a profesiei și a Avocaților prin reconsiderarea unor acte normative și revenirea la competențele care prin tradiție erau ale Avocatului (exemplificativ: lărgirea sferei de atestare a actelor juridice, prin recunoașterea atestării unor înscrisuri și proceduri tehnico-juridice la transferul dreptului de proprietate, de reprezentare a justițiabililor în

proceduri necontencioase și în procedurile speciale în fața instituțiilor publice și a celor de interes public, etc.).

Voi milita pentru ca în legile de organizare a unor instituții să dispară mențiune reprezentării exclusiv în baza unei procuri autentice, astfel ca Avocatul – singurul profesionist, recunoscut prin Art. 3 din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de Avocat – să poată reprezenta și asista părțile exclusiv în temeiul Împuternicirii avocațiale.

Totodată se impune ca actul de legitimare profesioanală – Cardul european de Avocat și Legitimația de Avocat – să fie singurele documente care să fie singurele cu care să avem acces în fața autorităților de orice fel. Nu cum este astăzi, când accesul Avocatului se face pe bază de Carte de Identitate cum are orice alt cetățean.

Prestigiul profesiei de Avocat trebuie realizat prin perfecționarea profesională continuă, la standarde care să impună respect din partea societății, care, în final, să contribuie hotărâtor la ridicarea economică a Avocaturii.

Prestigiul profesiei de Avocat trebuie să se realizeze și să se regăsească și în dezvoltarea economică profesională, prin creșterea încasărilor din activitatea profesioanlă.

Aspectele privitoare la exercitarea profesiei de Avocat – ca Avocat ales și ca Avocat desemnat pentru apărarea obligatorie din oficiu și în calitate de curator judiciar – trebuie să fie identice, nediscriminatorii, unicul criteriu de apreciere să fie pregătirea profesională și activitatea depusă.

Se impun măsuri legislative de modificare a legilor de procedură – Codul de Procedură Civilă și Codul de Procedură Penală , cât și a celei de organizare judiciară – prin care să fie interzisă expres diminuarea arbitrară a onorariilor de Avocat.

Deși în Legea nr. 51/1995 pentru organizarea şi exercitarea profesiei de Avocat și în Statutul profesiei de Avocat singura autoritate care poate aprecia cu privire la onorariu, este instituția Decanului, numeroase instanțe încalcă această prevedere legală.

Totodată se impune stabilirea interdicției absolute a instanțelor de judecată de a solicita depunerea Contractelor de Asistență Juridică pentru verificări. Aceste verificări sunt stabilite înLegea nr. 51/1995

pentru organizarea și exercitarea profesiei de Avocat și în Statutul profesiei de Avocat în sarcina Decanului.

Exercitarea profesiei de Avocat trebuie să fie liberă.

Avocatul nu trebuie să fie supus niciunei presiuni din partea nimănui în societate. Orice presiune exercitată asupra unui Avocat se repercutează asupra clientului – justițiabil, implicit asupra realției Avocat – Client, ceea ce este inadmisibil într-un Stat de drept.

Avocatul se supune unor principii majore ale vieții sociale și ale vieții publice:

– Legilor Statului,
– Normelor eticii profesiei,
– Conștiinței sale și crezului său profesional,

nicio altă restrângere nu trebuie să existe în exercitarea profesiei.

Avocatul apără drepturile și libertățile OMULUI, aceasta este esența profesiei.

Se impun măsuri susținute pentru repunerea profesiei în drepturile sale tradiționale și pentru reconsiderarea poziției sale în sistemul Statului de Drept.

Apărarea secretului profesional este una dintre ideile forță ale acestei minunate profesii, obligație decurgând din sacralitatea misiunii Avocatului, care apără OMUL.

OM creație a divinității, OM care este după chipul și asemănarea Creatorului.

Se impune menținerea dispozițiilor legale actuale referitoare la formele de exercitare ale profesiei, care și-au dovedit viabilitatea chiar și în condițiile economice vitrege ale societății românești. Trecerea la cerere dintr-o formă de exercitare a profesiei într-o altă formă de exercitare a profesiei trebuie să se poată face simplificat și într-un termen scurt.

Cu privire la taxele și obligațiile profesionale, acestea trebuie să fie stabilite și menținute la un nivel direct proporțional cu situația economico-socială a întregului Corp alAvocaților, în contextul crizei economice globale, care afectează dezvoltarea societății umane.

Toate taxele și obligațiile profesionale se impune a fi stabilite și printr-o largă consultare periodică a tuturor membrilor corpului profesional și prin realizarea unui studiu de fezabilitate. Contriubțiile la sistemul propriu al Casei de Asigurări a Avocaților să revină la vechiul cuantum tradițional de 10%, fiindcă trecerea la cuantumul de 11% a fost

și este total nejustificat. La Congresele anterioare ale Uniunii Avocaților din România m-am opus categoric majorării cuantumului obligațiilor profesionale.

Totodată, voi susține reducerea cuantumului penalităților de întârziere la valori rezonabile, astfel încât să nu fie îngrădită exercitarea profesiei de către Avocații care s-au aflat la un moment dat în dificultate și totodată să nu fie afectat nici sistemul de pensii.

Se impune studierea rentabilității sistemului de asigurări sociale propriu prin prisma regândirii principiului contributivității, prin trecerea la o nouă viziune, aceea a contractualității în paralel cu actualul sistem. Aceasta poate fi materializată prin asumarea unui contract între Avocatul-asigurat și sistemul de asigurări, prin stabilirea anuală a unor contribuții fixe, corespunzătoare cu PUNCTUL de PENSIE. (EXEMPLIFICATIV. Astfel, contract pentru un punct de pensie, o contribuție lunară asumată contractual la o sumă echivalentă. Posibilitatea de asumare contractuală, între UN PUNCT de PENSIE și CINCI PUNCTE de PENSIE).

Totodată, se impune stabilirea posibilității ca, la cererea Avocatului, acesta să poată beneficia și de o pensie suplimentară în cadrul sistemului propriu, asumată contractual la cererea formulată expres de către Avocat.

În cadrul sistemului propriu al Casei de Asigurări a Avocaților, se impune înființarea a două structuri cu participare facultativă a Avocaților și cu statute proprii distincte, anume:

a) Casa de Ajutor Reciproc a Avocaților;

b) Casa de Credit și Împrumut a Avocaților.

Ambele structuri să fie menite pentru ridicarea nivelului economic al Avocaților. Menționez că aceste două structuri au existat și au funcționat perioade îndelungate în cadrul Barourilor, fiind abuziv desființate.

Se impune ca plata onorariilor avocaților numiți din oficiu sau curatorilor judiciari să fie plătite fără întârziere, întârzierile să fie purtătoare de penalități, în același cuantum ca cele achitate către sistemul propriu de asigurări sociale.

Printr-un nou Protocol, se impune trecerea la o viziune diferită de cea actuală, anume aceea ca plățile să fie făcute la numirea ca Avocat din oficiu sau curator judiciar, asemănător onorariilor Avocatului ales.

Prin această modalitate ar crește interesul prestării unei munci de calitate în interesul justițiabilului și de creștere a prestigiului profesiei.

Totodată, prin lege (actualmente se face prin Protocol, dar nu este deajuns) trebuie să fie interzisă categoric posibilitatea magistraților de a cenzura onorariile Avocaților desemnați din oficiu și practica ilegală a magistraților de a menține delegația Avocatului din oficiu în situația prezentării Avocatului ales.

Avocații stagiari trebuie să fie susținuți de către întregul corpprofesional și să beneficieze de o pregătire profesională accesibilă care să conducă la perfecționarea acestora în toate domeniile dreptului, a tuturor ramurilor de drept, fiindcă aceștia duc mai departe minunata noastră profesie.

Totodată, tinerii Avocați trebuie să cunoască frumoasa istorie a profesiei de Avocat, să fie continuatorii marilor oameni de cultură care au făcut profesia cunoscută în societatea umană în cultura și civilizația omenirii.

Avocații stagiari sunt viitorul profesiei.

Avocații pensionari trebuie să fie prețuiți la justa lor valoare de profesioniști și de intelectuali care au contribuit la menținerea profesiei și la dezvoltarea ei, inclusiv în perioade istorice vitrege profesiei de Avocat.

Avocații definitivi care se află în exercitarea profesiei trebuie să se bucure de întregul respect cuvenit din partea colegilor stagiari și a colegilor pensionari, deoarece prin aceștia se susține corpul profesional din punct de vedere material și profesional.

Avocații definitivi reprezintă elementul dinamic al profesiei în societatea românească ca și factori activi ai Statului de Drept.

Se impune organizarea de sesiuni științifice și simpozioane științifice anuale, cu teme specifice preocupărilor profesiei de Avocat, astfel ca aceste dezbateri științifice să reformeze gândirea juridică și să aducă în actualitate problemele fundamentale ale Dreptului la apărare.

Cel mai important Barou din România – Baroul București – trebuiesă dispună de un Centru teritorial propriu pentru perfecționarea Avocaților și a Avocaturii, pentru pregătirea profesională a tuturor membrilor corpului de Avocați, indiferent de vârstă și de vechimea în profesie, ca structură distinctă în cadrul sistemului național de pregătire și perfecționare profesională. În conlucrarea cu instituții academice de studii, documentare și cercetaări juridice și instituții de învățământ

superioar juridic pentru elaborarea de studii și organizarea de dezbateri profesional – științifice.

Personal în avocatura bucureșteană am adus o noutate absolută prin organizarea de vernisaje a lucrărilor de artă plastică (tablouri și desene) create de avocați din Baroul București și totodată am inaugurat seria de lansări de carte juridică și beletristică scrise de Avocați ai Baroului București. Această componentă de cultură națională, mă angajez să fie continuată și în anii următori.

Trebuie să militäm pentru o profesie liberă de orice constrângere, cu excepția rigorilor etico-profesionale, a legilor, a Constituției și a tratatelor internaționale la care România este parte.

Reclama profesională trebuie să respecte rigorile și exigențele eticii profesiei de Avocat, fără alte restricții nejustificate, deoarece fiecare formă de exercitare a profesiei își cunoaște mai bine interesul de a face reclamă pentru aducerea la cunoștința societății a serviciilor acordate. Se impune – cu consultarea întregului corp profesional – elaborarea unor principii de bune practici în materia reclamei profesionale, care să fie în acord cu practicile din Avocatura internațională.

Un alt obiectiv major pentru profesia de Avocat îl reprezintă monitorizarea practicii "avocaturii clandestine", formă care trebuie eradicată, fiindcă aduce atingere intereselor financiare și prestigiului corpului nostru profesional. Astăzi când exercitarea fără drept a unei profesii a proliferat în multe domenii ale societății românești – medicină, inginerie, etc. – se văd rezultatele ignorării de către factorii de răspundere a practicării "avocaturii clandestine".

Având în vedere că imaginea profesiei de Avocat trebuie să fie protejată și apărată în mod continuu, consider că se impune îmbunătățirea comunicării în interiorul profesiei de Avocat și necesitatea unei transparențe în deciziile care sunt luate de organele de conducere ale profesiei, printr-o largă consultare prealabilă, iar pentru aspecte fundamentale care interesează profesia să se dispună organizarea unui referendum cu participarea tuturor membrilor corpului de Avocați.

Totodată se impune monitorizarea știrilor din mass media pentru a răspunde prompt celor care ne denigrează profesia în societate.

Voi argumenta acest proiect care trebuie de îndată pus în aplicare.

Profesia de Avocat are un specific inconfundabil, Avocatul, fiind deopotrivă profesionist și cetățean, se află la confluența apărării

drepturilor omului, în condiţiile secretului profesional configurat unui cadru constituţional, cu dexteritatea şi vocaţia sa profesională personală, pusă în slujba interesului legitim al clientului în condiţiile stabilite de lege.

Activitatea Avocatului, în forma de exercitare a profesiei, în faţa instanţei, în faţa unei autorităţi, dar mai ales în „dialogul Avocatului cu legea" evidenţiază faptul că acesta este un siguratic în centrul societăţii, într-o perpetuă luptă cu nedreptăţile sociale.

Primul „OM în CETATE" în slujba cetățeanului este de bună seamă AVOCATUL (scris cu majuscule).

Profesia de Avocat este una din primele profesii ale omenirii, apărută odată cu primele forme de civilizaţie umană, poate mai veche decât magistratura, alăturată însă acesteia întotdeauna.

Avocatura în istoria sa multimilenară şi-a demonstrat necesitatea şi utilitatea socială, în cadrul actului de justiţie, pentru stabilirea și restabilirea adevărului și dreptății.

Astăzi, în sistemul dreptului european, cât şi al globalizării, Avocatura are un rol important în organizarea judiciară, cât şi în procedurile necontencioase.

Avocatura este deopotrivă ştiinţă şi artă, fiind totodată apostolat.

Activitatea profesională, socială, politică, economică, dar şi cea cultural-ştiinţifică dedicate societăţii de către Avocaţi este plasată, intenţionat sau nu, de multe ori de către mass media, într-un con de umbră şi nu de puţine ori Avocatul – Avocatura în general – fiind expediat/ă "la periferia socialului". Această atitudine ne obligă să dăm o ripostă fermă celor care ne desconsideră rolul și locul pe care îl avem în societate.

Puţine sunt profesiile care, precum Avocatura, au la temelie CULTUL pentru DREPTATE şi ADEVĂR absolut, în realitatea socială, dedicat integral OMULUI.

Din păcate – în ultima vreme – la aproape 30 ani de la „evenimentele din Decembrie 1989", încă mai apar „clişee" care, într-un limbaj desuet, lipsit total de eleganţă, în totală necunoaştere a profesiei, „lipesc etichete şi lozinci" vexatorii pe fruntea Avocaturii şi a Avocaţilor.

Datorită activităţilor profesionale, desfăşurate dispersat, Avocaţii pe de o parte, nu se cunosc îndeajuns între ei (alături de Avocaţii de carieră şi foşti reprezentanţi ai magistraturii, fiind înscrişi în barouri şi persoane

provenite din alte meserii presupunând studii juridice superioare, cu alte etici profesionale), iar pe de altă parte (din păcate) nu toţi colegii sunt solidari cu profesia de Avocat.

Avocatura este mai de grabă un apostolat, nu o profesie ca toate celelalte.

Organele profesiei de Avocat nu ripostează întotdeauna la atacurile din mass media îndreptate împotriva Avocaturii şi a Avocaţilor luaţi individual, atacuri venite de la persoane iresponsabile sau de la alte categorii de „cetăţeni" cu interese "oculte".

Opinia publică, societatea civilă în general, dar şi unele instituţii ale Statului de Drept au o percepţie greşită asupra profesiei de Avocat, desconsiderându-ne, fără ca aceştia să primească imediat o replică pe măsură.

Trebuie să fie făcute cunoscute toate activităţile pozitive ale Avocaţilor din societatea românească şi din cea internaţională.

Câţi dintre contemporanii noştri ştiu că cei mai de seamă oameni de cultură ai României au fost jurişti şi Avocaţi?

Să nu amintim decât pe: Titu Maiorescu (numele său fiind în centrul frontispiciului Fundaţiei Culturale Regele Carol I), Rodica Ojog-Braşoveanu, Mihail Kogâlniceanu, Vasile Alecsandri, Iuliu Maniu, Avram Iancu, Barbu Ştefănescu-Delavrancea, Nicolae Titulescu, Nicolae Steindhard (călugărul de la Rohia, avocat şi doctor în drept), Petre Ţuţea, Mihail Sebastian, Gib Mihăiescu, Alexandru Vlahuţă, Barbu Ştefănescu Delavrancea, Traian Vuia, Grigore Vasiliu – Birlic, etc., câţiva din marii români care au fost primii în Cetate şi în Cultura Naţională.

Câţi din contemporanii care ne hulesc ştiu că Facultatea de Drept este cea care desăvârşeşte cultura şi civilizaţia umană, iar marii intelectuali ai acestei ţări s-au format ca jurişti: Andrei Rădulescu, Dimitrie Gusti, Alexandru Ioan Cuza, (actorul) Florin Scărlătescu, (poetul) Romeo Iorgulescu, (poeta) Magda Isanos, (scriitorul) Mihail Sebastian sau (scriitorul) Tudor Muşatescu, (actorul) Nicolae Gărdescu, (actorul) Radu BELIGAN, etc.

Ceea ce fac Avocaţii benefic pentru societate este prea puţin cunoscut de către oamenii de rând care percep deformat profesia de Avocat şi Avocatura în general, iar eu am făcut cunoscut cele ce preced în conferinţe publice şi în scrieri publicate.

Văzând cele ce preced, voi milita şi pentru:

– înființarea unei structuri specializate, care să promoveze transparența activității organelor profesiei și a serviciilor aflate în slujba profesiei;

– înființarea unui centru pentru monitorizarea știrilor având legătură cu Avocatura și Avocații apărute în mass media.

Structura specializată pentru promovarea transparenței organelor profesiei de Avocat, alături de Centrul de monitorizare a informațiilor legate de Avocați și de Avocatură, pot coexista în cadrul unui sistem unic intitulat: "CENTRU DE PRESĂ și RELAȚII cu SOCIETATEA CIVILĂ și INSTITUȚIILE STATULUI de DREPT", având ca scop schimbarea percepției asupra Avocaturii și a Avocaților ca și corp profesional aristocrat al societății, formând elita gândirii intelectuale a societății românești actuale. Avocatul duce mai departe tradiția luptei pentru drepturile omului și pentru dreptate socială.

România de astăzi nu mai poate fi concepută concentraționist, Avocatura fiind una dintre profesiile de referință, cu importanța socială care nu poate fi negată.

Respectul datorat profesiei de Avocat și nesupunerea acesteia presiunilor de orice gen implică și cunoașterea activităților Avocaților.

Avocatura română în spațiul Uniunii Europene nu poate fi supusă niciunei denigrări de către instituții oficiale sau de mijloacele de comunicare mass media și nici de persoane.

În Statul de Drept AVOCATUL este PRIMUL OM din CETATE.

Primul pas către dictatură se face atunci când se încearcă reducerea la tăcere a Avocaților și a Avocaturii.

Ceilalți pași către dictatură vin de la sine.

În cele două legislaturi în Consiliul Baroului București și ca delegat la Congresele U.N.B.R. am militat pentru valorile profesionale mai sus arătate.

Pe linia celor arătate îmi voi fundamenta întreaga activitate pentru progresul profesiei de Avocat.

Dr. Iosif Friedmann-Nicolescu
Avocat titular

20 Mai 2019